

A jogász szerepe és lehetőségei a projekt sikerében

NASZÁDOS KRISZTINA

NKKB Ügyvédi Iroda
titkarsag@nkkb.hu

Kulcsszavak: jogász, együttműködés, konfliktusmegoldás, mediáció

A cikk célja az, hogy jogász szakma szemszögéből megvizsgálja a projekt együttműködési lehetőségeit, rávilágítson arra, hogy a jogász szakértelme milyen feltételek mellett vehető igénybe a projekt során a leghatékonyabban, illetve felhívja a figyelmet a konfliktuskezelés tárgyalásos – ezen belül a ma még ritkán használt mediációs – lehetőségére.

1. Bevezetés

A projekt sikerének záloga, hogy a projektben résztvevő szakemberek együttműködése mennyire sikeres, a megvalósítás során mennyire képesek a célokat megérteni, magukévá tenni, a rendelkezésükre álló tudást, szakértelmet teljes egészében felhasználni, összehangoltan működtetni, illetve a felmerülő kisebb-nagyobb konfliktusokat kezelni, megoldani.

Miután civilizált társadalomban és jogállamban élünk, életünk minden területét áthatja a jog, még abban az esetben is, ha azt nem érezzük minden pillanatban. Ez alól a projekt nem csak hogy nem képez kivételt, de mondható, hogy megvalósulási folyamatában fokozottan jelen vannak a gazdasági életet meghatározó jogszabályok, jogviszonyok, amelyek függetlenül attól, hogy a projekt csapatának tagja-e a jogász vagy sem, folyamatosan hatnak és befolyásolják a folyamatot és a végeredményt. Abban az esetben, ha a jogszabályok ilyen meghatározó szerepet játszanak, kérdés az, hogy a jogász milyen módon tud a leghatékonyabban részt venni a projekt munkájában, milyen módon tudja leghatékonyabban segíteni a projektcélok megvalósulását, illetve a projekt tagjai és vezetője hogyan tudják a jogász szakismeretét legjobban hasznosítani.

Ez az írás arra vállalkozik, hogy más irányból, egy másik szakma, másik gondolkodásmód szemszögéből megosszon az érdeklődőkkel néhány gondolatot a projekten belül felmerülő jogi konfliktusokkal és azok kezelésével kapcsolatban.

2. A jogással történő együttműködés kritikus kérdései

A jogász projektben való részvételének első kérdése – amely később az egész együttműködésre rányomja a bélyegét –, hogy melyik az a pillanat, amikor részesévé kell, hogy váljon a projektnek. Szükséges-e, hogy a jogi szakértő a projekt csapatának tagja legyen, vagy elég akkor igénybe venni, ha felmerül a probléma?

Az eredménye szerint legrosszabb gyakorlat szerint a jogi szakértő bevonására akkor kerül sor, amikor a megvalósulási folyamat már készen áll és annak alapján a cél felé vezető út már körvonalazódik, csak annak szerződésbe foglalása szükséges.

Előfordul, hogy a projektbe ilyenkor bevont jogi szakember kénytelen azt mondani, hogy a szépen eltervezett út jogi szempontból nem járható, mivel annak alapvető jogszabályi akadálya van. Ilyen esetben akár az egész addig befektetett munka kárba vesztet, ezzel hatalmas kárt okozva a megvalósulási folyamatban, illetve az egész projektrendszerben.

Az eredmény szempontjából valamivel jobb, de még mindig számos kárt okozó gyakorlat szerint a jogász bevonására akkor kerül sor, amikor a konkrét probléma megjelenik. Ilyen esetben a gazdasági és műszaki szakemberek is érzik – mivel akár a hatóságok, akár egy másik fél jogi szakemberei egyértelművé teszik számukra – hogy olyan problémába ütköztek, amelynek a megoldásához és a továbbhaladáshoz speciális szakértelemre van szükség.

Amikor a projekt vezetése szembesül a problémával, átadja azt a jogi szakember részére, aki legjobb tudása szerint – nyilvánvalóan ebben az esetben, mint külső segítő – igyekszik azt megoldani. A jogi szakértőnek ekkor a következő lépéseken kell áthaladnia: Először körben meg kell ismernie és meg kell értenie a projekt egész struktúráját, az elérni kívánt célokat, ezt követően meg kell ismernie a konkrét problémát és annak jogi környezetét, az annak alapjául szolgáló szerződések struktúráját és rendszerét, mindezt azért ekkor, mert nem tudott részt venni a megelőzésben, illetve az alapozásban.

Nyilvánvaló, hogy ilyen indítás mellett gyors eredmény ritkán érhető el, a jogi konfliktus által teremtett bizonytalanság tartóssá válik, és ezzel rontja a projekt teljesülésének a lehetőségét, hiszen a felmerült és megoldatlan jogi probléma bizonytalanságot és bizalomvesztést hoz a projektbe, amely a legtöbb esetben már csak külső szerv, hatóság, vagy bíróság döntésével oldható meg. A legkedvezőbb esetben a jogász, mint támogató

infrastruktúra már a projekt kezdetétől tagja a csapatnak, eltérő látásmódú szakmai tudását felhasználva első lépésként jelentős segítséget tud nyújtani a megelőzésben és az alapozásban.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a felmerült probléma oldaláról tekintve a jogász a megelőzésben, a projekt építkezési menete tekintetében az alapozásnál dolgozik a leghatékonyabban. A projekt alapjainak lerakásánál a csapat tagjaként jól foglalkoztatott, szakmailag felkészült jogász első lépésként feltárja a jogi környezetet, a kockázatokat, azok lehetséges kezelési módjait, ismerteti a jogi oldalról felmerülő költségeket, összességében a jog oldaláról döntési helyzetbe hozza a projektvezetőket. A megvalósulási folyamat során a már korábban megismert és feltárt jogi környezet és a jogász által szintén megismert és elfogadott projekt-célok alapján segíti a projekt tagjait a tárgyalásokban, felvázolja az együttműködés lehetőségeit, feltárja a jogi kockázatokat és azok elkerülési lehetőségeit.

A lefolytatott tárgyalások eredményeit összefoglalja jogi szempontból, megoldási javaslatokkal segíti a meg egyezéseket. Ezek alapján előkészíti, összehangolja, írásba foglalja a szerződéseket a megfelelő szerződéses formák alkalmazásával, illetve az egyes szerződések és szerződési pozíciók összehangolásán keresztül.

Mindezek alapján, erősen leegyszerűsítve azt mondhatjuk, hogy a jogász feladata a jogi környezet (lehetőségek, kockázatok) feltárását követően a projekt megvalósulását szerződés formájában – a megvalósulás és számon kérhetőség érdekében – jogi eszközökkel megfogalmazni és írásba foglalni.

Ahogy fentebb már utaltunk rá, életünk minden területén jelen vannak a jogviszonyok és az azokat irányító jogszabályok, amelyek így egyértelmű jogi megfogalmazás nélkül is létrejönnek, legfeljebb a projekt irányítói nem fogják ismerni azok rendszerét, egymáshoz való viszonyát, ezért nem tudják az egyes szerződésfajtákat egymásra építeni, azok által a felmerülő konfliktusokat kezelni, csökkenteni.

A jogász szakszerű közreműködése abban segít, hogy a projektet megalapozó szerződéses rendszer a projekt valamennyi tagja számára egyértelmű és átlátható legyen, bizonytalanságok és felderítetlen jogi csapdák nélkül, hiszen könnyen belátható, hogy az egész projekt megvalósulását hátráltathatja, illetve veszélyeztetheti az alapszerződésekben fellelhető bizonytalanság, az ismeretlen kockázat.

3. Konfliktusok és azok jogi megoldása

Első lépésként magával a konfliktus fogalmával szükséges foglalkozni. Bár a konfliktus a köznyelvben negatív értelmet hordoz, kialakulása mind a magánszférában, mind az üzleti szférában természetes és folyamatos, megfelelő kezelés esetén a pozitív, előrevívő lehetőségek tárháza.

Ha megnézzük a konfliktus kialakulásának folyamatát, a következő állapítható meg:

Első lépésként megjelenik a felek között az érdekellet, amelynek felbukkanását jó esetben egy jelzés követi, amellyel a felek egymás tudomására hozzák a problémáikat. A jelzést követi az érdekek kifejezése, magyarul a vita folyamata, amelynek során, egy nem megfelelően kezelt konfliktusban polarizálódnak a pozíciók, a felek már nem nyitottak egymás véleményére, beáll a destrukció – az értelem helyét átveszi az érzelem, a gyűlölet – a felek minden eszközzel a másik legyőzésére és nem meggyőzésére törekcszenek. És végül elkövetkezik a kimerültség fázisa, amikor még nem a belátás, hanem az elfáradás okán csökken a feszültség és az érzelmi telítettség is.

A fentieket áttekintve megállapítható, hogy a konfliktus folyamatának a megegyezés – együttműködés, kompromisszum – lehetősége szempontjából egymástól jól elkülönülő szakaszai vannak, amelyek során egy jól felkészült szakember lehetőséget nyújthat a feleknek arra, hogy a természetes módon felmerülő érdekelleteteket, pozitívan, előremutató módon oldják meg.

Az érdekelletetek felbukkanása törvényszerű és szükséges, a helyes kezeléséhez azonban az első jelentős lépés magának az érdekelletét mibenlétének felismerése kell. Abban az esetben, ha a felek képesek arra, hogy az érdekelletét összetevőit felismerjék, és azt megfelelően jelezzék a másik félnek, már nagyon sokat tettek a konfliktus megoldása és a projekt céljainak előmozdítása érdekében. Már ezen a ponton szükséges, hogy az érdekelletét felismerésében a feleket megfelelő szakember segítse, aki a jogi környezet megfelelő ismerete mellett képes arra, hogy rámutasson a probléma lényegére.

Az érdekelletét feltárását követi a vita, polarizáció. Ez az a fázis, amikor a feleknek ahhoz, hogy a konfliktusait pozitív módon tudják megoldani, a legnagyobb szükségük van arra, hogy szakértő személy (mediátor) a segítségükre legyen.

A nem megfelelően mediált konfliktus a legtöbb esetben átcsúszik a destrukciós fázisba. Ebben az esetben mind a feleknek, mind a segítőnek szinte nullára csökkennek a lehetőségei az előremutató kompromisszum létrehozására, az álláspontok már teljesen megcsontosodtak, talán az egész problémakezelés folyamán itt a legerősebb az/a (negatív) érzelmi töltés. A cél már az ellenfél és nem a probléma legyőzése. Mivel a destrukció jogállamban soha nem vezethet megoldáshoz, a konfliktus átcsúszik a végső, a kimerültség fázisába, amikor újra előáll a megegyezés lehetősége és ismét igénybe vehető a mediátor segítése. Szerencsére jogállamban élünk, így még ha a folyamat fent végigvezetett minden szakaszát végigjárjuk is, a konfliktusokat akkor is tárgyalásos úton oldjuk meg. Nem mindegy azonban, hogy ezt hogyan tesszük, mert jelentős különbség van a tárgyalás fajtáiban.

A konfliktusok jogi megoldása során a tárgyalásoknak két nagy alcsoportját és azon belül négy alcsoportját különböztetjük meg. A két nagy csoport a bírósági és a konszenzusos folyamatok. A bírósági folyamatok magukba foglalják magát a bírósági pert, illetve

az arbitrációt, a választott bíraskodást. A konszenzusos folyamatok két nagy csoportja a felek közvetlen tárgyalása, és a kívülálló harmadik szakértő igénybevétele a tárgyalások során, a mediáció.

A bírósági folyamatok esetében a legfontosabb ismérv az, hogy a felek a döntést egy, az állam vagy saját maguk által felhatalmazott harmadik személy kezébe helyezik, ezzel feladják a végeredmény feletti kontrollt és a folyamatok vezetését. A felek célja az eljárás megnyerése, a teljes győzelem, a másik fél legyőzése. Tekintettel arra, hogy döntést nem ők hozzák meg, csak az elmúlt eseményekre koncentrálnak, így a megoldást a felek a múltban keresik. A felek a rendelkezésre álló információkat egymás elleni fegyverként használják fel, az eljárás folyamán azokkal taktikáznak, azokat a másik féllel nem osztják meg, így nyilvánvalóan mindenki csak az információk egy részével van tisztában. Az eljárás eredményeképpen a felek között a további együttműködés akadályozott, vagy kizárt.

Konszenzusos folyamatok esetében a felek megtartják a végeredmény feletti kontrollt, hiszen a döntést az eljárás végén ők hozzák meg oly módon, hogy vagy maguk irányítják a tárgyalások mentetét (közvetlen tárgyalások), vagy abban részt vesznek, de átengedik a folyamat vezetését egy hozzáértő személynek (mediáció). A felek mindkét megoldás esetében a jövőre koncentrálnak; a cél a kapcsolatok folytatása, a probléma megoldása. Ennek érdekében az információkat átadják egymásnak, közösen használva fel azokat a konszenzus érdekében. A felek célja a probléma, nem pedig a másik fél legyőzése, így az együttműködés megmarad közöttük, sőt esetenként magasabb szintre helyeződik.

4. Konfliktusok kezelése projekten belül, kívülálló, illetve belső jogi szakember segítségével

a) Kívülálló jogi szakértő

A fentiekben ismertetett konfliktusfolyamat elemeit végignézve a jogász konfliktushoz való kapcsolata az alábbiak szerint alakul.

Az érdekellentét kifejezése és jelzés

A kívülről jött jogi szakember gyakran már csak akkor ismerkedik meg a jogi konfliktussal, amikor az már ezen az első két lépésen túl van. A projekt tagjai már szembesültek az érdekellentéttel, az vagy általuk, vagy a másik fél által már kifejezésre is került (éppen ez indokolta számukra a jogi szakember bevonását).

Mivel a jogász a kezdetektől nem volt részese a projektnek, így nem ismeri a projekt céljait, a felépítését, az

üzletfelekhez való kapcsolatát, nem vett részt a szerződéses rendszer kiépítésében, az első és legfontosabb feladata tehát az lesz, hogy megismerje az ügy körülményeit, feltárja a tényállást és ezen keresztül természetesen igyekezzen az ügyfele elvárásainak megfelelni.

Ez igen idő- és energiaigényes feladat, jelentős munkaráfordítást követel mind a jogásztól, mind a projekt kapcsolattartó tagjaitól. Az eljárással azonnal sérül a projekt CÉL-MINŐSÉG-IDŐ-KÖLTSÉG négyeséből két, egy-mással igen szoros kapcsolatban lévő, alapvető mutató (idő és költség), amelyek természetesen a másik kettőre is jelentős hatást gyakorolnak.

Vita

Ha jogász nem tagja a csapatnak, nagy valószínűséggel a problémát kívülállóként, a projekt egészéből kiragadva, külön egységként fogja kezelni. Mindebből az következik, hogy a probléma értékelése kikerül a projekt tényleges struktúrájából, különálló jogi problémává és a feleket szétválasztó konfliktussá válik. A jogász ebben az esetben nyilvánvalóan csak az ügyfelei által ismertetett, adott jogi problémával fog foglalkozni. Felépíti az ügyfelei által vele, – természetesen egyoldalúan – ismertetett tényállást és annak megfelelő jogi eljárási rendet.

Minthogy célja nem a projekt céljának a teljesülése – rosszabb esetben azt nem is ismeri –, még csak nem is feltétlenül a problémamegoldás, hanem ügyfele álláspontjának a győzelemre vezetése, a probléma további generálásával éppen a legfontosabb alappilléreket (biztonság, bizalom, együttműködés) ássa alá éppen akkor, amikor munkáját igyekszik a legmagasabb szinten elvégezni.

Destrukció

A vita folyamata ebben az esetben már nagy valószínűséggel bírósági úton fog folytatódni, és az eltérő álláspontok folyamatos hangsúlyozásával, a másik fél legyőzési szándékával hamarosan elvezet a destruktív fázisba, amikor a felek már csak azt látják, ami elválasztja őket, megfosztva őket az önálló döntés, a további együttműködés lehetőségétől. Még teljes pernyertesség esetén is veszítenek a felek, hiszen az elhúzódozó bírósági eljárás miatt a döntés meghozatala rengeteg időt vesz igénybe, amely az üzleti életben még a legfényesebb győzelmet is képes teljesen elhalványítani. Másrészt a döntés meghozatala igen költséges lehet, harmadrészt pedig mivel a döntést kívülálló személy, hatóság hozza meg, és ezzel a felek között a legtöbb esetben véglegesen ellehetetleníti a további együttműködés lehetőségét.

Mindezekből megállapítható, hogy abban az esetben, ha a problémák megoldását a felek átengedik egy harmadik, kívülálló személynek, az egész konfliktuskezelés kihullik a kezeik közül, azaz a helyzetet már nem ők irányítják. Azzal, hogy a projekt csapata kiadta a konfliktus megoldásának a lehetőségét a kezéből, beismerte, hogy képtelen volt egy akadály vételére, hogy egy döntése – amikor a most már ellenféllel vált partnerrel üz-

leti kapcsolatra lépett – rossz volt, és ennek a problémának felismerésére és megoldására is képtelen volt.

Ez a felismerés minden esetben rombolja a csapat és egyes tagjainak önmagába és egymásba vetett bizalmát, negatív irányú folyamatokat indít el (a másik fél koncepciójának megsemmisítése), negatívan hat viszsza a felépített belső emberi kapcsolatokra is.

b) A jogász tagja a projekt csapatának

Az általános tapasztalat szerint a projekt akkor sikeres leginkább, ha a jogász már a kezdetektől fogva tagja a projekt csapatának.

A kezdettől bevont szakember célja soha nem csak egy adott jogi kérdés megoldása, ügyfele egyes, elkülönülő ügyekben való győzelemre vezetése. Mivel látja, érti és megérti a projekt tényleges célját, a felmerülő egyes ügyeken keresztül a projekt többi tagjával együtt azért dolgozik, hogy a projekt kerüljön megvalósításra, akár oly módon is, hogy részgyőzelmekkel kecsegtető kérdéseket még kockázat árán is el tud engedni annak érdekében, hogy a projekt célja megvalósuljon.

Mi kell ehhez?

Tudás, tapasztalat, bizalom, együttműködés, kompromisszumkészség és önbizalom. Ez a hat tulajdonság, amelyek igen szoros összefüggésben állnak egymással, egyik feltétele a másiknak és egymás nélkül egyik sem képzelhető el.

A tudás és a tapasztalat lehetővé teszi a mérlegelést, a valós relevanciák és veszélyek felismerését. A szakmáját magas szinten űző szakember egyes kérdések esetében ki tudja, mi meri mondani azt, hogy egy kérdésben való esetleges engedés vagy részvétel hozzá fog járulni a teljes győzelemhez. Megfelelő tapasztalattal felismerhetők a ténylegesen fontos és releváns kérdések és elkerülhető a saját szakmának mindenképpen előtérbe történő helyezése, a tapasztalatlanságból adódóan az egyes részkérdésekben igazához való feltétlen ragaszkodás és ezzel a projekt sikerének hátráltatása, esetleges megakadályozása.

A bizalom itt és a projekt során végig igen fontos tényező. Fontos, hogy a jogász bízzon a projektben, annak céljában, az abban résztvevő szakemberekben és azok is megbízzanak a jogászban, el tudják és el merjék egymás tényfeltárásait, döntéseit fogadni, még akkor is, ha a pontos mozgatórugóit éppen nem látják át, de tudják, hogy a másik ugyanazokért a célokért dolgozik, magas szintű szakmai tudása van, elkötelezett a projekt-célok érdekében. Természetesen mindkét féltől kemény munkát kíván meg ennek a bizalomnak a megteremtése és megtartása.

Az mindenki számára egyértelmű és természetes, hogy jogászt bizalmi alapon választunk és ugyanilyen alapon működünk vele együtt. Ennek a bizalomnak az elindítója az esetek többségében vagy egy olyan személy ajánlása, aki már elnyerte a bizalmunkat, vagy a jogász munkájának, szakértelmének a megismerése valamely más ügy kapcsán. A bizalom ekkor azonban még csak előlegezett, ennek megtartásáért, illetve építésé-

ért folyamatosan, szakmai tudásunkat és emberi empátiánkat építve keményen kell dolgozni.

Ennek alapvető építőkövei a tudás, a tapasztalat, az együttműködési és kompromisszumkészség felismerése és elismerése. Egy jól működő projektben a jogász a csapat egy szakértő tagja, aki a projektcélok megvalósítása érdekében működteti a szakmai tudását, szoros együttműködésben és kölcsönös bizalomban a projekt csapatának tagjaival. Az együttműködés és kompromisszumkészség természetesen ugyanúgy feltételei egymásnak, mint például a bizalom, a tudás és tapasztalat. Az együttműködés keretében a felek szakmai határaikat, kompetenciáikat felismerve, a másik véleményét meghallgatva működnek együtt, úgy, hogy képesek a másik véleményének, érdekének, döntésének az elfogadására.

5. A konfliktus megoldása konszenzusos úton

A konfliktus elemeit vizsgálva látható, hogyha a jogász a kezdetektől tagja a projektnek, képes a tényleges célok felismerésére és célja egyértelműen a projekt teljesülése. Biztos abban, hogy a szakértelmére és szaktudására akkor is szükség lesz, ha nincs perben kicsúcsodó jogi konfliktus, a jogi problémák magas szintű szakmai közreműködésével a többi problémával együtt kompromisszumok és hasznos együttműködések által megoldódnak a mindennapi munka során. Mindez segíti a projektet abban, hogy az érdekellentétek megfelelő módon, a tényleges célok és erőviszonyok, kompetenciák alapján kerüljenek kezelésre.

A vita során a jogász célja nem a partner legyőzése lesz, a felek bíznak magukban és egymásban, így alkalmasnak tartják magukat arra, hogy a felmerült konfliktust tárgyalások során, segítség nélkül, saját maguk oldják meg. Természetesen ez a legjobb megoldás, hiszen ebben az esetben a felek tárgyalási stratégiája, taktikája és kultúrája olyan szintén áll, hogy nem csak arra képesek, hogy megfelelően felismerjék a problémákat, hanem arra is, hogy megfelelően kommunikálják a megoldási javaslatukat, elfogadják a másik véleményét és nézetét.

Valljuk be, ezzel a formával találkozunk a legritkábban, ilyen eset akkor áll elő általában, ha vagy a probléma jelentősége nem túl nagy és ezért könnyebb a feleknek a megegyezés, vagy az egyik fél olyan monopóliumot élvez a tárgyalások folyamán, amely eleve eldönti a vita kimenetelét. Gyakrabban fordul elő azonban az, amikor a felek a közvetlen tárgyalások során megtorpannak és egy kívülálló, mindkét fél által elfogadott szakértő közreműködése nélkül már nem képesek a továbblépésre. Ekkor lép be a mediáció, mint a konfliktusmegoldás korszerű változata.

Hogyan segíthet nekünk a mediátor?

A mediáció fontos célja a tényleges érdekek feltárása, ezeknek a felekkel való felismertetése és ezáltal a

döntési folyamatok megkönnyítése. A mediátor fontos szerepe, hogy a felek között fennálló esetleges hatalmi, befolyásbeli különbséget kiegyensúlyozza és a megegyezésre lehetőséget adó érdekalap kapcsolatba fordítsa.

A mediáció jövőorientált, elsősorban nem a konfliktusok történetét tárja fel, hanem a jövővel foglalkozik, az együttműködés folytatásának a lehetőségével. A felek által megfogalmazott, a konfliktust körülíró negatív kifejezéseket igyekszik pozitívba fordítani és ezzel a feleknek új célt adni.

A mediáció során a felek a mediátor kezdeményezésére az indulatok kezelésére és a viselkedési szabályokra vonatkozó megállapodást kötnek. Ezzel a vita a megfelelő mederben tartható, anélkül, hogy a felekben felesleges indulatokat keltene és ezzel is távolítaná a megoldást. Azzal, hogy a mediációt a felek elfogadták, a megakadt kapcsolat a felek között újra indul és ez mindenképpen javít a felek közötti kapcsolaton és kommunikáción, még akkor is, ha esetleg végül nem is születik megállapodás.

Megállapítható, hogy a mediáció igénybevételekor a felek – bár igénybe veszik külső szakértő személy segítségét – választása önkéntes, nem érzik magukat egy fajta eljárásra rákényszerítve, a döntés joga végig az ő kezükben marad, így a létrejött döntéssel szemben elkötelezettek lesznek, hiszen az tőlük és nem külső személytől származik, így annak jogosságáról, a kompromisszumok valóságáról meggyőződtek.

Az önállóan meghozott döntés elégedetté teszi a feleket egyrészt a döntés, másrészt a saját eljárásuk irányába. Személyiségfejlesztő erővel bír, hiszen a felismert problémát nem külső személy oldotta meg, hanem a csapat, amely olyan erős volt, hogy akár kompromisszumot is köthetett.

6. A fentieket összefoglalva: a teljes csapatnak jogász tagja is van

Megállapítható, hogy nagyon fontos, hogy a projekt csapatának kezdetektől fogva szakértő tagja legyen a jogász is, aki ismeri és érti a projekt céljait, segíti a projekt jogi környezetének a feltárását, a megfelelő előkészítést, valamint az egymásra épülő szerződéses viszonyok kialakítását. Munkája eredményeképpen az esetlegesen felmerülő jogi problémák nem ijesztő külső konfliktusok lesznek, hanem részei a mindennapi munkának.

A problémák megfelelő kezelésével a projektvezető a projekten belül tudja tartani azok megoldását, a döntéseket nem engedi ki a kezéből, és ezáltal nemcsak a problémák gyorsabb, olcsóbb és egyszerűbb megoldására lesz lehetőség, hanem arra is, hogy a jogi problémával terhelt üzleti kapcsolatok ne a múltban, hanem a jövőben, a partnerek együttműködése által nyerjenek megoldást.

Mindez komoly lehetőséget nyújt arra is, hogy egy adott probléma konstruktív megoldása által fejlődjön maga a projekt, és annak csapata is.

A szerzőről

NASZÁDOS KRISZTINA az ELTE Állam és Jogtudományi Karán végzett 1983-ban. 1986-tól a XVIII.- XIX. kerületi Bíróságon dolgozott fogalmazóként, majd jogtanácsos lett egy állami tulajdonú építőipari vállalatnál. 1992-től jogi tanácsadói munkakört töltött be a dr. Ruttner György Ügyvédi Irodában. 1993 és 1999 között egyéni ügyvédként dolgozott a Budapesti Ügyvédi Kamara bejegyzésében. 1999-ben alapító tagja volt az NKKB Ügyvédi Irodának, amelynek a mai napig tagja és irodavezetője. Főbb szakterületei a polgári jog, a társasági jog, a munkajog, illetve az alapítványi és egyesületi jog. Egyik szerzője volt az „Állampolgári részvétel a környezetvédelmi döntéshozatalban” (Közép- és Kelet-Európai Környezetvédelmi Központ, 1995) és a „Polgári peres eljárás iratmintatára” (Közgazdasági és Jogi Kiadó, 2000) című könyveknek, illetve ő lektorálta „A munka világa” tankönyvet. Számos előadása közül néhány: PMI-PMSz: A jogi szakértő részvétele a projektben (2005), BME: Projektmenedzsment és a jog (2006), PMI-PMSz: A projekt, mint jogeset (2009).

Irodalom

- [1] Projektmenedzsment útmutató.
PMBOK GUIDE, Akadémia Kiadó 2006.
- [2] Dr. Prónay Gábor,
„A projektsikert elősegítő munkakultúra jellemzői és létrehozása”.
Híradástechnika, LXIV. évfolyam 2009/5-6.
- [3] Dr. Eörsi Mátyás, Dr. Ábrahám Zita,
Pereskedni rossz –
Mediáció: A szelíd konfliktuskezelés,
Minerva Kiadó.
- [4] A mediáció. A közvetítői tevékenység,
Dr. Barinkai Zsuzsanna, Dr. Bértfai Judit,
Dr. Dósa Ágnes, Dr. Gulyás Katalin, Dr. Herczog Mária,
Dr. Horváth Éva, Dr. Kutacs Mária, Lovas Zsuzsanna,
Dr. Molnár Gábor.
- [5] Mediation, The Art of Facilitating Settlement,
Straus Institute for Dispute Resolution,
Pepperdine University, School of Law.
- [6] Moore, C.W.,
The mediation process:
Practical Strategies for Resolving Conflict,
San Francisco, CA.